

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce, v právní věci žalobkyně: **T. T. L. N.**, zastoupená JUDr. Daniele Choděrou, advokátem se sídlem Malá Štěpánská 2033/8, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 9. 2025, č. j. 22 Az 10/2025 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně v řízení před správním orgánem žádala o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). V řízení bylo zjištěno, že v České republice pobývala od roku 2008, a to z titulu podnikatelského víza. Od doby vypršení jeho platnosti v roce 2019 však na území České republiky pobývá bez pobytového oprávnění. Žalobkyně v azylovém řízení dále tvrdila, že ve Vietnamu, zemi svého původu, se jí nedařilo získat zaměstnání, a proto do Evropy odcestovala s cílem je najít zde. Jiné než ekonomické důvody vycestování ze země původu neuvedla a podle svých slov chce v České republice žít a pracovat i nadále.

[2] Rozhodnutím ze dne 11. 3. 2025 žalovaný žádost zamítl (mezinárodní ochranu neudělil). Žalobkyně toto rozhodnutí napadla žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Tvrdila, že žalovaný dostatečně nezkoumal skutkový stav, neboť si neopatřil dostatek podkladů pro rozhodnutí. Žalobkyně dále namítala zmatečnost azylového řízení a rozhodnutí žalovaného označila za nepřezkoumatelné. Žalovaný podle ní rovněž pochybil, když se nezabýval možností udělení azylu z humanitárních důvodů ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu (ve znění účinném do 30. 9. 2025).

[3] V záhlaví uvedeným rozsudkem krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí nejprve zdůraznil, že žadatele v azylovém řízení tíží břemeno tvrzení a důkazní ke skutečnostem významným z hlediska zákonem uznaných

azylových důvodů. Krajský soud dále posuzoval, zda si žalovaný opatřil pro rozhodnutí dostatek poznatků o zemi původu žalobkyně. Konstatoval, že vedle skutečností uvedených samotnou žalobkyní vyšel žalovaný rovněž z analytických informací k bezpečnostní a politické situaci ve Vietnamu, které v červnu roku 2024 sám vypracoval. V otázce naplnění důvodů k udělení azylu vyšel krajský soud z azylového příběhu, jak byl vyličen žalobkyní. Ta v azylovém řízení uvedla toliko ekonomické důvody svého pobytu v České republice a nikterak netvrdila, že by byla v zemi původu z jakéhokoli důvodu pronásledována, resp. že by měla důvod se pronásledování obávat. S ohledem na to krajský soud neshledal naplnění důvodů k udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 zákona o azylu.

[4] Z obdobných důvodů podle něj nemohly být naplněny ani podmínky udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany. Krajský soud současně nepřisvědčil žalobní námitce, podle níž se žalovaný možností naplnění důvodů udělení humanitárního azylu nezabýval. Neshledal pak ani namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, které je podle názoru krajského soudu dostatečně odůvodněno a postaveno na řádně zjištěném skutkovém stavu.

[5] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) b) a d) s. ř. s. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Krajský soud podle stěžovatelky předně nevypořádal všechny žalobní námitky, napadený rozsudek je proto nepřezkoumatelný. Soud se zejména nevyslovil k otázce, proč považoval námitku nedostatečného odůvodnění rozhodnutí žalovaného za nedůvodnou a nezabýval se, stejně jako žalovaný, ani možností udělení humanitárního azylu. Krajský soud dále nepřihlédl k potenciálním hrozbám pronásledování, jež by mohlo v případě návratu do Vietnamu stěžovatelku postihnout. Nadto podle ní z rozhodnutí žalovaného neplyne, na základě jakých informací žalovaný hodnotil žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nedůvodnou. Stěžovatelka také zopakovala již v žalobě uplatněnou argumentaci, podle níž žalovaný porušil povinnost spolehlivě zjistit skutkový stav.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl a ztotožnil se se závěry, vyslovenými krajským soudem. Žalovaný je přesvědčen, že důvody, pro něž stěžovatelka požádala o udělení mezinárodní ochrany, jsou pouze ekonomické a jako takové nemohou obstát. Krajský soud své závěry v napadeném rozsudku dostatečně odůvodnil a žalobní body podrobně vypořádal.

[8] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku z hlediska uplatněných stížnostních bodů, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[9] Podle ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s. platí: „[j]estliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.“

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. V něm vyslovil,

pokračování

že „[p]řesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je - kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.“

[11] Stěžovatelka sama se k přijatelnosti kasační stížnosti výslovně nevyjádřila. Kasační soud ovšem, jak je odůvodněno níže, v rozhodnutí krajského soudu neshledal žádné pochybení takové povahy, jež by zasahovalo i mimo sféru poměrů samotné stěžovatelky, resp. mimo její vlastní zájmy (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[12] Některému z důvodů, pro něž je kasační stížnost i přesto přijatelná, nejvíce odpovídá kasační námitka, podle níž žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav, resp. neshromáždil dostatek podkladů pro rozhodnutí. Kasační stížnost by v takovém případě bylo možné projednat jen tehdy, pokud by byla taková vada řízení dostatečně závažná, aby byla s to zasáhnout do hmotněprávního postavení stěžovatelky (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2007, č. j. 2 Azs 137/2006 - 67).

[13] Stěžovatelka kasační námitku formulovala, aniž by podrobněji specifikovala, co v postupu žalovaného při zjišťování skutkového stavu scházelo. Kasační soud v tomu odpovídající míře obecnosti zdůrazňuje, že správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Ty vyplývají vždy z výpovědi žadatele v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Nepřísluší mu tak domýšlet hypotetické a zároveň právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a zjišťovat na jejich základě skutkový stav (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41). Krajský soud zde postupoval při hodnocení důvodnosti žaloby v souladu s touto judikaturou, když v odůvodnění napadeného rozsudku uzavřel, že žalovaný zkoumal skutkový stav v rozsahu, který odpovídá azylovému příběhu žalobkyně. Stojí za připomenutí, že žalovaný při rozhodování vyšel alespoň z obecné analýzy aktuální situace ochrany lidských práv a základních svobod ve Vietnamu. Pokud stěžovatelka v azylovém řízení žádné azylově významné důvody netvrdila, je zřejmé, že by jakékoli další zkoumání skutkového stavu bylo zcela nadbytečným.

[14] Namítala-li pak stěžovatelka, že krajský soud řádně nevypořádal všechny její námitky a že je proto napadený rozsudek nepřezkoumatelný, lze v obecné rovině připustit, že i takový nedostatek může být za určitých okolností důvodem přijatelné kasační stížnosti. Aby bylo rozhodnutí soudu nepřezkoumatelné, muselo by být nesrozumitelné, anebo neodůvodněné v takové míře, že z něj nelze zjistit, jaký skutkový stav vzal soud za rozhodující a jak hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 78). Kvalita žaloby přitom předurčuje kvalitu a obsah rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54).

[15] Vadu odůvodnění, jež by mohla svědčit závěru o nepřezkoumatelnosti rozsudku, však kasační soud v napadeném rozsudku neshledal. Krajský soud se zabýval důvody

neposkytnutí mezinárodní ochrany dostatečně podrobně již tím, že se vypořádal se samotnou otázkou, zda stěžovatelka v azylovém řízení vůbec tvrdila relevantní azylové důvody, neboť právě neunesení břemene tvrzení brání posouzení splnění podmínek pro vyhovění žádosti. Pokud pak jde o žalobou namítaný nedostatek odůvodnění rozhodnutí žalovaného, kasační soud ve stručnosti dodává, že tuto žalobní námitku (stejně jako samotnou kasační argumentaci) stěžovatelka uplatnila zcela povšechně. Tomu pak přiměřeně odpovídal i závěr krajského soudu, v němž odůvodnění rozhodnutí žalovaného shledal zcela postačujícím.

[16] Kasační soud pro úplnost konstatuje, že ve věci nenalezl ani žádnou otázku hmotného či procesního práva, k níž by byl nucen se vyjádřit za účelem sjednocování judikatury. Nejsou zde tedy žádné důvody, pro něž by kasační stížnost přesahovala vlastní zájmy stěžovatelky. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[17] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že náklady žalovaného nepřesáhly rámec jeho běžné úřední činnosti, neshledal Nejvyšší správní soud ohledně těchto nákladů důvody k aplikaci § 60 odst. 1 s. ř. s. ve smyslu jeho usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. března 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu